

Smørrets og 20 Mill. Kr. for Flæskestens Vedkommende, hvortil kom 9 Mill. Kr. for Æggenes Vedkommende).

En Ægordning havde ikke tidligere været gennemført, men syntes nu paakrævet, hvis man ikke vilde risikere, at Ægproduktionen, der var faldet langt stærkere end Smør- og Flæskeproduktionen, skulde gaa yderligere ned. Det hertil sigtende Lovforslag var dog mindre vidtgaaende end Forslagene vedrørende de to andre Landbrugsprodukter, idet der kun skulde ydes Tilskud til Eksportprisen og endda kun, naar denne laa under 3 Kr. 13 Øre pr. kg fob, hvilket vilde sige praktisk talt kun til Englandseksporten. I Overensstemmelse med Erhvervets egen Opfattelse havde man regnet med, at Priserne for Æg, der eksporteres til andre Markeder end England, og Prisen paa Hjemmemarkedet, naar denne fik Lov til at danne sig frit, i sig selv vilde være tilstrækkelig til at sikre Producenterne den Pris, som ansaas for nødvendig til at gøre Ægproduktionen rentabel, nemlig 2 Kr. 89 Øre pr. kg eller 20 pCt. mere end i 1945—46.

De Producentpriser, man regnede med, var 5 Kr. pr. kg for Smør mod 4 Kr. i 1945—46, 3 Kr. for Flæsk mod 2 Kr. 59 Øre og som nævnt 2 Kr. 89 Øre for Æg mod 2 Kr. 41 Øre. Disse Prisforhøjelser dækkede ifølge Beregninger, foretaget af Landøkonomisk Driftsbureau, kun Stigningen i Landbrugets Produktionsomkostninger i det sidste Aar. Der tilsigtedes, efter hvad Landbrugsministeren udtalte, ikke nogen Forhøjelse af Landbrugets Forrentningsprocent, som for Aaret fra 1. Juli 1945 til 30. Juni 1946 var anslaaet til 2,9 pCt. mod 7,2 pCt. i 1944—45. Herved maatte det endda tages i Betragtning, at Producentpriserne laa noget højere i Juli Kvartal 1945 end i den efterfølgende Tid. Hvis man tænkte sig, at de gældende Producentpriser blev opretholdt i Aaret fra 1. Oktober 1946 til 30. September 1947, vilde Resultatet, efter hvad Landbrugsministeren udtalte, blive en Forrentningsprocent paa \div 1.

Hvad *Hjemmemarkedspriserne* angik, var Ministeren villig til Forhandling, dersom der skulde være Ønske om en Forhøjelse af disse for at faa Statstilskuddet formindsket. Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde sætte Producentprisen for Smør lavere end foreslaaet mod til Gengæld at yde Tilskud til Oliekageimporten, havde ogsaa været rejst, men en saadan Ordning vilde efter Ministerens Opfattelse være saa usikker i sine Virkninger, at man maatte tænke sig nøje om, før man slog ind paa den Vej.

Tilskuddet til Eksporten var en yderst kedelig Sag, som hverken Landbruget eller det øvrige Samfund kunde være tjent med, at man fortsatte med i det lange Løb. Under de herskende Forhold var Landbruget imidlertid afskaaret fra selv at disponere over sine Produkter, og der blev herigennem